

L'Oriol: Embolics d'Una Aventura Extraordinària

By litlab with ChatGPT

Capítol 1: Naufragi en la realitat

L'Oriol era un home senzill. Un ésser curiós, en tots els aspectes imaginables. Tenia un rostre comú, amb un somriure tan encantador que et podia desarmar sense esforç. Tenia els ulls de color avellanenc, ple de bri i intel·ligència. La seva complexió era forta, la pell bruna i el cabell curt de color castany. Tenia la mirada inquieta i juganera, que anhelava els misteris i l'excitació de descobrir la vida en les seves múltiples formes. I sobre tot, era un soniador, amb pensaments que navegaven per mars i mars d'imaginació.

Era un home de ciutat, criat a la vora del Mediterrani, amb l'essència de la sal marina impregant la seva pell i ànima. Se sentia orgullós de la seva terra, Catalunya, i més encara de la seva ciutat natal, Barcelona. I malgrat haver viatjat per tot el món, Barcelona era i seria sempre el seu llar.

Aquell dia començava com un altre per l'Oriol. Es despertà al so dels grinyols de les gavines prop de la seva finestra. Les primeres llums del dia s'escolaven a través de la persiana de fusta, pintant la seva habitació de tons suaus que li recordaven un modest dibuix de Picasso. Després d'un ràpid esmorzar i d'una repassada a les notícies del dia, enfilà cap a la botiga de llibres on treballava.

La botiga que regentava l'Oriol era una antiga mansió convertida en infinites prestatgeries plenes de llibres. L'olor a paper antic i tinta fresca omplia l'aire d'aquell indret. En arribar, un reguitzell d'històries li donaven la benvinguda, contant-li secrets en diferents llenguatges, amb lletres estampades sobre les pàgines, tot esperant que algú les fes cridar. L'Oriol amava els llibres, les seves històries i les aventures que prometien. Cada pàgina era un món diferent, cada llibre, una nova experiència.

Però aquell dia no seria un altre dia a la botiga. En el moment que entrà, notà que alguna cosa no anava bé. Un aire fred i inquietant

recorria l'indret. Va sentir com la pell se li eriçava i es van fer presents uns estremiments que mai abans havia sentit. Sens dubte, alguna cosa feia aigües per allà.

Mentre examinava l'indret, el seu ull va detectar un llibre estranyament ubicat al fons de la botiga. En acostar-se, notà que mai abans l'havia vist. Era un gruixut volum enquadernat amb tela gastada i color brònze. En l'exterior, segellat en or, estava el nom: "L'Oriol: Embolics d'una Aventura Extraordinària".

Aquest títol l'hi sonava gairebé com si fos una broma. Cautament, i amb una puntada de curiositat creixent, va obrir el llibre. El que seguia, no podia anticipar-ho. De sobte, totes les llums de la botiga es van apagar. L'aire es va congelar com si el temps mateix hagués decidit fer una pausa. Oriol estava atrapat dins d'un túnel de silenci, amb el llibre a la mà i un batzegant sentiment de temor i expectació.

De cop i volta, una brisa freda va bufar d'entre les pàgines del llibre, i una força invisible el va arrossegar cap a l'interior de la narració.

En pocs segons, va passar d'estar enmig de la botiga de llibres a estar enmig d'una selva tropical. El soroll dels ocells i de la selva l'envoltava, mentre el sol li cremava la pell i una misteriosament enrevessada aventura l'esperava.

Va notar una sensació de vertigen. Passar d'estar dins de la seva còmoda botiga de llibres a trobar-se enmig de la selva era un canvi d'escenari tan abrupte com desconcertant. El món que coneixia i la realitat que tenia per certa, de sobte, s'havien convertit en un miratge.

Però malgrat l'estranyesa de la situació, una part interna de l'Oriol bullia amb entusiasme. Aquella era l'aventura que sempre havia desitjat, una història en la qual era el protagonista. I malgrat els obstacles que sabia que s'acostava, estava decidit a viure aquesta extraordinària embolicada fins al final.

A la selva, amb el sol al zenit, la gran aventura de l'Oriol acabava de començar. L'embolic estava servit, i ell, l'Oriol, n'era el comensal principal. Mentre contemplava les seves noves circumstàncies amb una estranya mescla de terror i empenta, va comprendre que la seva vida mai tornaria a ser la mateixa.

